Salzburg (?), 2. Viertel 14. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=46681
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

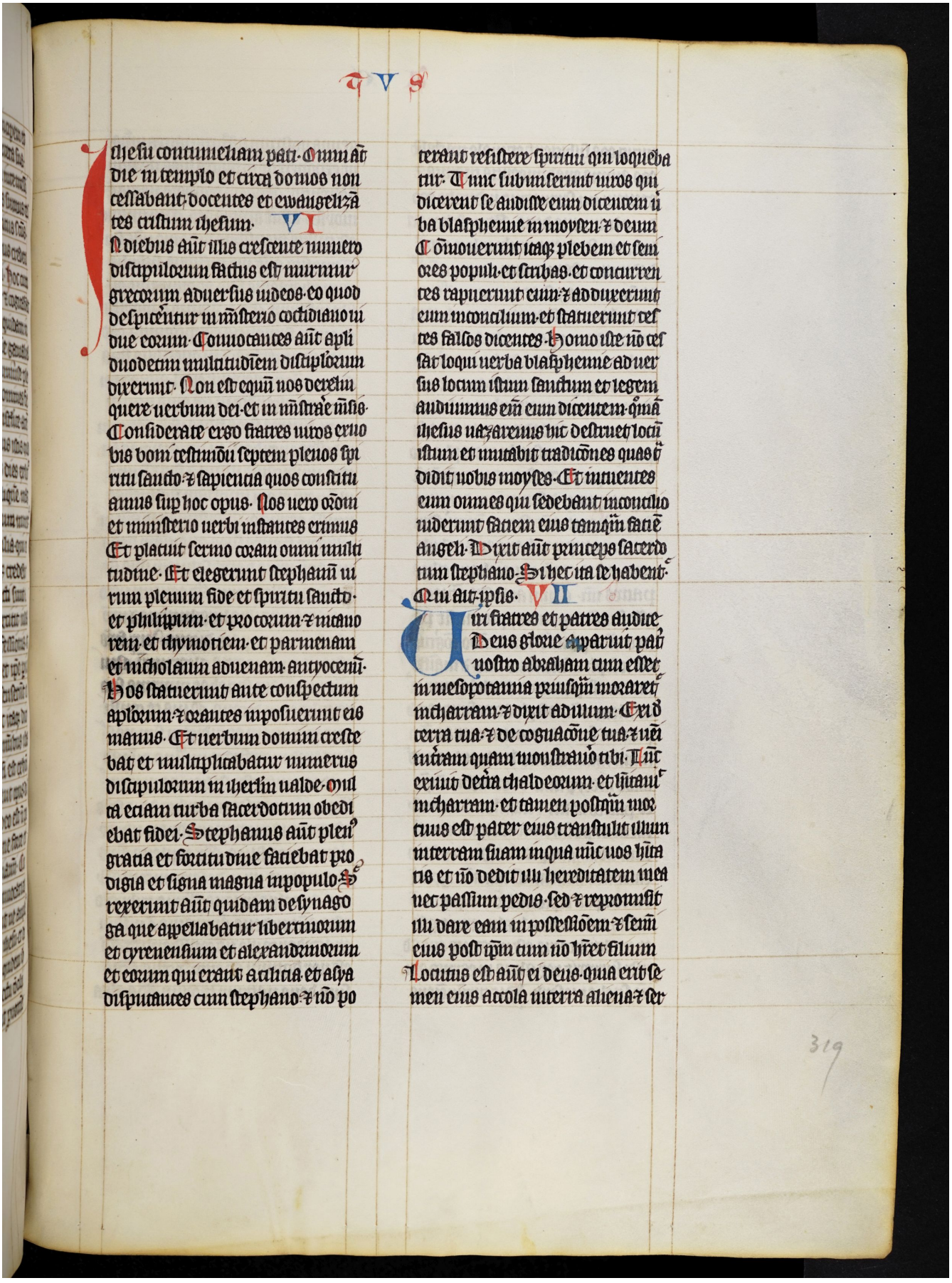

ihesu contumeliam pati. Cum ãt die in templo et circa domos non cessabant docentes et euangelizãtes christum ihesum. VI In diebus aũt illis crescente numero discipulorum factus est murmur grecorum aduersus hebreos eo quod despicerentur in ministerio cotidiano uidue eorum. Conuocantes aũt apli duodecim multitudinem discipulorum dixerunt. Non est equũ nos derelinquere uerbum dei et ministrare mensis. Considerate ergo fratres uiros ex uobis bonum testimoniũ septem plenos spiritu sancto et sapientia quos constituamus sup hoc opus. Nos uero orationi et ministerio uerbi instantes erimus. Et placuit sermo coram omni multitudine. Et elegerunt stephanum uirum plenum fide et spiritu sancto et philippum et procorum et nicanorem et timonem et parmenam et nicholaum aduenam antiochenum. Hos statuerunt ante conspectum apl̃orum et orantes inposuerunt eis manus. Et uerbum dei crescebat et multiplicabatur numerus discipulorum in hierusalem ualde. Multa etiam turba sacerdotum obediebat fidei. Stephanus aũt plen̄ gratia et fortitudine faciebat prodigia et signa magna in populo. Surrexerunt aũt quidam de synagoga que appellabatur libertinorum et cyrenensium et alexandrinorum et eorum qui erant a cilicia et asya disputantes cum stephano et nõ poterant resistere sapientie et spiritui qui loquebatur. Tunc subornauerunt uiros qui dicerent se audisse eum dicentem uerba blasphemie in moysen et deum. Conmouerunt itaq; plebem et seniores populi et scribas et concurrentes rapuerunt eum et adduxerunt eum in concilium et statuerunt testes falsos dicentes. Homo iste nõ cessat loqui uerba blasphemie aduersus locum istum sanctum et legem. Audiuimus enim eum dicentem quoniam ihesus nazarenus hic destruet locum istum et mutabit traditiones quas tradidit nobis moyses. Et intuentes eum omnes qui sedebant in concilio uiderunt faciem eius tamquam faciem angeli. Dixit aũt princeps sacerdotum stephano. Si hec ita se habent. Qui aũt ipse. VII Viri fratres et patres audite. Deus gloriae apparuit patri nostro abraham cum esset in mesopotamia priusquam moraretur in charram et dixit ad illum. Exi de terra tua et de cognatione tua et ueni in terram quam monstrauero tibi. Tunc exiuit de terra chaldeorum et habitauit in charram. Et tamen postquam mortuus est pater eius transtulit illum in terram istam in qua nunc uos habitatis et nõ dedit illi hereditatem in ea nec passum pedis. Sed et repromisit illi dare eam in possessionem et semini eius post ipsum cum nõ haberet filium. Locutus est aũt ei deus quia erit semen eius accola in terra aliena et ser